

מ"ת 1380/04 - מדינת ישראל נגד קובי כהן (עוצר)

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1380-04 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר)
תיק חיזוני: 148307/15

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
הمحكمة מדינת ישראל
נגד קובי כהן (עוצר)
המשיב

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתוב אישום מתוקן במסגרת מואשם המשיב בשלושה אישומים.
באישום הראשון מואשם המשיב בעבירה של נהיגה בשכרות. על פי המוחס באישום זה, ביום 30.11.14 נаг המשיב ברכב כשהוא שיכור, ובבדיקה דגימת שתן שלו נמצא סם מסוכן מסווג קנבייס.
2. באישום השני מואשם המשיב בעבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה ללא ביטוח. על פי המוחס למשיב באישום זה, ביום 16.2.15 נаг ברכב ללא שהיה פוליסט בטוח בת תוקף וכשהוא שיכור. בבדיקה דגימת שתן של המשיב נמצא סם מסוכן מסווג קנאביס.
3. לפניה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההלכים המשפטיים נגדו. המבקשת טעונה, כי קיימת תשתיית ראייתית לכואורת להוכחת שלושת האישומים שביהם מואשם המשיב, כי המשיב שב廉הogg בשכרות פעם אחר פעם, הגם שנטאפס ונחקר על עבירות אלה. עוד נטען כי כמות הסמים שנמצאה בדגימות השתן של המשיב באישומים 1-2 הייתה גבוהה, עובדה שיש בה להעיד על מידת גבואה של שכנות, וכי לא ניתן לטעון על המשיב שיקיים תנאי שחרור אם יוטלו עליו.
4. ב"כ המשיב אינו חולק על קיומן של ראיות לכואורה לאישומים 2-1. ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכואורה לאישום השלישי. על פי הנטען, לשוטר שעיבב את המשיב לא היה יסוד סביר לחשד כי המשיב נוגה

בשכירות, כנדרש בסעיף 46ב(ב) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א- 1961 (להלן: "הפקודה") ועל כן לא היה רשאי לדרש מהמשיב לבצע בדיקת שכירות, והמשיב היה רשאי לסרב לבצע הבדיקה מבלי שיואשם ביצוע עבירה.

ראיות לכואורהiae לאיישום השלישי

5. טרם תיבחנה הריאות לאיישום השלישי,指出 כי הוראות הבדיקה המוחסנות למשיב במסגרת איישום זה כוללות את סעיף 46ב(א1) לפקודה. סעיף זה מתייחס לדרישת שוטר מנהג למסור דגימת אויר נשוף, שאינה מחייבות קיומו של חשד סביר לבצע עבירה.

עם זאת, מתווך חומר הריאות עולה, כי המשיב התקבקש למסור דגימת שtan וסרב, ומכאן שההוראת הבדיקה המתאימה היא דזוקא זו המצוייה בסעיף 46ב(ב) לפקודה, הדורשת קיומו של חשד סביר כי נעבירה עבירה לפי הפקודה, כתנאי סף המצדיק דרישת של שוטר לבצע בדיקת שכירות.

6. מתוך דוח הפעולה של רס"מ ניר ברנע מיום 15.4.6. עולה, כי באותו מועד נערכה פעילות משטרתית אל מול חשוד בסחר בסמים בשם יעקב אзор (להלן: "azor"). רס"מ ברנע זיהה את אзор עומד בסמוך לכינסה לביתו, ולידו עצר רכב ובו המשיב, שנוהג ברכב, ואדם נוסף בשם איציק בן- חמו (להלן: "בן- חמו"). השניים נכנסו עם אзор לתוך ביתו וכעבור זמן מה המשיב ובן- חמו יצאו מן הבית, עלו לרכב ונסעו מהמקום, כאשר המשיב נהוג ברכב.

7. מדו"ח הפעולה של השוטר בן קורנפלד מיום 15.4.15. עולה, כי התקבל בקשר המשטרתי דיווח על הרכב שבו נסעו המשיב ובן- חמו. הרכב נעצר על ידי הכח המשטרתי, ובוחփוש שנערך בו נמצא חומר החשוד כסם. חומר זה נתפס על קרקעית הרכב, בין הכסאות הקדמיים ובסמוך לבלם היד. שני יושבי הרכב, המשיב ובן- חמו, נעצרו.

8. בדו"ח הוכח שכתב רס"מ עוזי אברהם תואר, כי חבר לשוטרי הימ"ר ונפגש עם המשיב, ולאחר שנמסר לו כי המשיב נתפס נהוג ברכב שבו נמצא חומר החשוד כסם, הוא דרש מן המשיב לבצע בדיקת שtan, ולאחר שהסביר לו את מושעות הסירוב לבצע את הבדיקה, סירב המשיב לבצע.

9. מן האמור עולה, כי המשיב נצפה יחד עם אחר כשהם נפגשים עם אדם החשוד בסחר בסמים בביתו. שעה קלה לאחר שיצאו השניים מביתו של החשוד בקשר בסמים, נתפס הרכב שבו נהג המשיב חומר החשוד כסם. החומר נתפס במקום שלא ניתן לשינו באופן מובהק למי מהשניים ישיבו ברכב. עובדות אלה מקימות לכואורהiae חשד סביר לכך שהמשיב נהג בשכירות, לאחר שעשה שימוש בסמים.

10. לא נעלמה מעני העובדה, כי במסגרת הודיעתו במשטרה טען בן- חמו כי הסמים שייכים לו, הובאו לרכב בכיסו והושלו על ידו ברכב בשעה שהבחן בשוטרים, וכי המשיב עצמו כלל לא ידע שבן- חמו נשא עמו סמים. אינני סבורה כי בדברים אלה יש כדי להפיג או אף לצמצם את מידת החשד הסביר לבצע עבירה של נהיגה בשכירות על ידי המשיב; ראשית, הטענה כי הסמים אינם שייכים לו כלל לא נתענה על ידי המשיב, שבחר בשתייה הן בתגובה למעצרו, הן במהלך גבית הודיעתו. שנית, השוואת פרטי הודיעתו של בן- חמו לפרטים העולים מדו"חות הפעולה של

השוטרים ביחס למשעו של בן-חמו עברו למעצרו, מלמדת כי בן חמו לא דיק, לכואה, ובלשן המטה, בתיאור ההתרחשות שקדמה למעצר, ומובן כי לא היה מקום שחוקרי יקבלו ללא כל פקוף את טענותיו בגין לסתמים שנמצאו.

11. מונצ'א כי קם חד סביר לביצוע עבירה של נהיגה בשכירות, הרי שדרישת השוטר מן המשיב למסור דגימת שתן הייתה כדין, ומכאן שקיימות ראיות לכואה להוכחת המি�וחס למשיב גם ביחס לאיושם השלישי.

עלית מעצר ובחינת חלופת מעצר

12. המעשים המិוחס למשיב מקימים מסוכנות. המשיב נתפס פעמי' אחר פעמי' כשהוא נוהג ברכב במשך שעה שהוא שיכור. השלכותיה המסוכנות של נהיגה בשכירות ופוטנציאלי הפגיעה בither משתמשי הדרך ידועים וברורים.

פרט' כתוב האישום מלמדים, כי המשיב ביצע את העבירות כשהוא נוהג ברחובות העיר בשעות שבהן התנועה סואנת ופוטנציאלי הפגיעה באחרים גדול יותר.

העובדת כי המשיב לא הורתע מכך שנטפס פעמי' על ידי שוטרים כשהוא נוהג בשכירות, והזהר בדבר השלכות מעשייו, יש בה כדי להעצים עוד יותר את המסוכנות.

13. עברו הפלילי של המשיב מוסיף אף הוא על מסוכנות זו; בගילוון הרישום הפלילי של המשיב ארבע הרשעות קודמות שעיקרן בעבירות סמים, לרבות בעבירות סחר בסמים, וכן בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונוהגה ללא רישון. אלא מלמדות על שימוש תדיר בסמים ההפך כמעט כל שימוש המשיב ברכב לצזה המסקן את סביבתו.

בעברו התרבותי של המשיב 7 הרשעות קודמות, ואולם אין בהן הרשעות בעבירות של נהיגה בשכירות או תחת השפעת אלכוהול או סמים.

14. אישומים 2-1 מגלים חומרה יתרה ומסוכנות גבוהה, וזאת בשל הכמות הבלתי מבוטלת של הסמים שנמצאו בדגימות שמסר המשיב. עם זאת, תוצאות בדיקות המעבדה היו בידי המבקרת בראשית חודש דצמבר 2014, ביחס לאיושם הראשון, ובאמצע חודש פברואר, 2015, ביחס לאיושם השני. גם המבקרת עצמה לא סקרה כי תוצאות אלה מצדיקות מעצר של ממש, והסתפקה בבקשת פסילה עד תום ההליכים.

15. הגם שהמסוכנות הנשקפת מן המשיב היא בעוצמה בלתי מבוטלת, ניתן להשיג את תכילת המעצר באמצעות שחרור בתנאים הולמים. עם זאת, העובדה כי המשיב שב לנוהג בשכירות גם לאחר שנטפס פעמי' כשהוא מבצע עבירה דומה מעלה קושי לתת בו אמון, ועל כן יש לכלול בין תנאי השחרור מעצר בית מלא, שיש בו כדי להפיג, או למצויר, לצמצם, את החשש שהמשיב ישוב לנוהג כשהוא תחת השפעת חומרים משכרים.

16. לנוכח האמור, לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב יהיה רשאי לעמוד 3

להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

- א. המשיב ותיצב למשפטו בכל עת שיידרש.
 - ב. המשיב ישאה במעצר בית מלא בכתב שמסור ובפיקוח מפקח
שיואשר על ידי בית המשפט.
 - ג. פסילת רישון הנהיגה של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
 - ד. המשיב יחתום עלUberות עצמית והמפקח על מעצר הבית יחתום על Uberות צד ג'. כל Uberות בסך 5,000 ש"ח.
 - ה. המשיב יפקיד סך של 2,000 ש"ח.
17. זכות ערער כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, בנסיבות הצדדים.